

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **T. X. N.**, st. přísl. Vietnamské socialistické republiky, zast. obecnou zmocněnkyní JUDr. A. N., proti žalované: **Policie České republiky**, Služba cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie, Praha 3, Olšanská 2, P.O.BOX 78, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11.11.2010 č.j. CPR-9406/ČJ-2010-9CPR-V237,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie ze dne 11.11.2010, č.j. CPR-9406/ČJ-2010-9CPR-C237 s e z r u š u j e a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 2.000,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Ostrava, Odboru specializovaných činností Frýdek-Místek, oddělení pátrání ze dne 31.5.2010 č.j. CPOV-5011/ČJ-2010-074002, jímž bylo žalobci uloženo podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona č. 326/1999 Sb. správní vyhoštění z území České republiky. Doba, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území České republiky, byla stanovena na 1 rok, přičemž tato doba je shodná s dobou vykonatelnosti uvedeného rozhodnutí. Pro případ, že by nebylo postupováno dle ust. § 128 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., byla dle ust. § 118 odst. 1 téhož

zákonu stanovena doba k vycestování z území České republiky do 30 dnů ode dne ukončení zajištění. Pro případ, že by cizinec byl vyňat z působnosti zákona č. 326/1999 Sb. z důvodu uvedeného v ust. § 2 téhož zákona, bylo stanoveno, že doba k vycestování počíná běžet ode dne odpadnutí tohoto důvodu. Podle ust. § 120a zákona č. 326/1999 Sb. bylo rozhodnuto, že se na cizince nevztahují důvody znemožňující vycestování dle ust. § 179 zákona č. 326/1999 Sb.

Žalovaná v odůvodnění v záhlaví uvedeného rozhodnutí konstatovala zjištění, která učinila ze správního spisu a to především, že žalobce na území České republiky přicestoval dne 8.1.2007 na základě víza, které mu bylo uděleno za účelem podnikání s platností od 2.12.2006 do 29.8.2007. Ode dne 30.8.2007 do 29.8.2009 cizinec pobýval v České republice na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, naposledy mu k pobytu bylo vydáno povolení k dlouhodobému pobytu s platností od 30.8.2009 do 29.8.2011. To však bylo v průběhu jeho platnosti zrušeno rozhodnutím Policie České republiky, Služby cizinecké policie, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Ústí nad Labem, Inspektorátu cizinecké policie Ústí nad Labem, skupiny povolování pobytu ze dne 17.12.2009 č.j. CPUL-08872-7/CI-2009-044063-18, jímž byla cizinci stanovena doba k vycestování z území České republiky a to do 30 dnů ode dne nabytí právní moci uvedeného rozhodnutí. Předmětné rozhodnutí nabylo právní moci dne 20.1.2010. Posledním dnem k vycestování podle žalovaného byl den 19.2.2010. Dne 30.5.2010 při pobytové kontrole bylo zjištěno, že cizinec na území České republiky pobývá od 20.2.2010 bez platného víza, ač k tomu není oprávněn, nebo platného oprávnění k pobytu. Dále se pak žalovaná zabývala průběhem správního řízení a vyjádřila se k námitkám žalobce uvedeným v jeho odvolání. Žalovaná uzavřela s tím, že v rámci zákonné formy byly zcela naplněny předpoklady pro aplikaci ust. § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona č. 326/1999 Sb. Správní orgán I. stupně podle žalované přesně a úplně zjistil skutkový stav věci a pro vydání rozhodnutí shromáždil dostatečné podkladové materiály. Zjištění a závěry, ke kterým nalézací správní orgán dospěl, byly řádně popsány v odůvodnění napadeného rozhodnutí, ze kterého podle žalované jednoznačně vyplývá, jaké protiprávní jednání je cizinci vytýkáno a jaké opatření bylo následně správním orgánem I. stupně přijato. Žalovaná dále pak zjistila, že cizinec má celou svou rodinu v domovské zemi a k České republice nebo EU nemá žádné jiné vazby. Vydané rozhodnutí žalovaná shledala adekvátním opatřením vydaným plně v souladu s právními předpisy.

Žalobce v žalobě namítal, že o rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Ústí nad Labem, Inspektorátu cizinecké policie Ústí nad Labem, skupiny povolování pobytu ze dne 17.12.2009 č.j. CPUL-08872-7/CI-2009-044063-18, jímž mu bylo zrušeno povolení č. FA0696274 s platností od 30.8.2009 do 29.8.2011, a ani o řízení, které mu předcházelo, nevěděl a nevěděl tedy ani to, že je jeho pobyt na území České republiky považován za pobyt neoprávněný. Proto podal odvolání jak proti rozhodnutí o správním vyhoštění, tak proti rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k pobytu. Odvolání proti rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k pobytu však bylo posouzeno jako opožděné. Má za to, že řízení i samotné rozhodnutí vykazuje vážné vady, v jejichž důsledku byl žalobce zkrácen na svých právech.

Ve vyjádření k žalobě žalovaná dospěla k názoru, že rozhodnutí o správním vyhoštění bylo vydáno v souladu s právními předpisy, a proto navrhla podanou žalobu zamítnout.

Ve správním spise se nacházejí pro danou věc tyto podstatné dokumenty a to oznámení zahájení správního řízení Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Ostrava, Odboru specializovaných činností Frýdek Místek ze dne 31.5.2010

č.j. CPOV-5011/ČJ-2010-074002-SV, kterým bylo žalobci sděleno, že s ním bylo zahájeno správní řízení ve věci správního vyhoštění z území České republiky podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb.; protokol o vyjádření účastníka správního řízení ze dne 31.5.2010 č.j. CPOV-5011/ČJ-2010-074002-SV, závazné stanovisko Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky k možnosti vycestování cizince ze dne 31.5.2010 č.j. CPOV-5011/ČJ-074002-SV, rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Ostrava, Odboru specializovaných činností Frýdek-Místek ze dne 31.5.2010 č.j. CPOV-5011/ČJ-2010-074002, odvolání žalobce proti prvoinstančnímu rozhodnutí ze dne 2.6.2010, doplnění odvolání ze dne 11.6.2010 a žalobou napadené rozhodnutí žalované ze dne 11.11.2010 č.j. CPR-9406/ČJ-2010-9CPR-V237.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Soud posoudil věc takto:

V dané věci bylo žalobci uloženo správní vyhoštění. Správní orgán ve výroku vyslovil, že doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území České republiky se stanoví na 1 rok a tato doba je shodná s dobou vykonatelnosti rozhodnutí.

Tím, zda lze takovýto výrok učinit, se zabýval Nejvyšší správní soud, který rozhodl v rozšířeném senátu usnesením ze dne 30.7.2013, č.j. 9 As 131/2011-63 (dostupný na www.nssoud.cz) tak, že: „Podle § 118 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění účinném od 24. 11. 2005 do 31. 12. 2011, byl správní orgán oprávněn stanovit ve výroku rozhodnutí o správním vyhoštění počátek doby, po kterou nelze umožnit cizinci vstup na území, i tak, že se tato doba počítá ode dne, kdy se rozhodnutí o správním vyhoštění stane vykonatelným, a byl oprávněn stanovit celkovou délku této doby. Nebyl však oprávněn tuto dobu rozdělovat do více časových úseků např. tím, že by stanovil, že je shodná s dobou vykonatelnosti rozhodnutí, a tedy předpokládal, že již započatá doba, po kterou nelze umožnit cizinci vstup na území, nebude běžet v období, kdy dojde v jejím průběhu k odkladu vykonatelnosti rozhodnutí o správním vyhoštění.“ V odůvodnění pak rozšířený senát mimo jiné také uvedl, že „... § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném od 24. 11. 2005 do 31. 12. 2011, neumožňoval správnímu orgánu, aby k tíži vyhošťovaného cizince stanovil dobu zákazu jeho vstupu na území tak, že ji zcela ztotožní s dobou, resp. s jednotlivými časovými úseky, kdy je rozhodnutí o správním vyhoštění vykonatelné. Takové stanovení doby zákazu vstupu totiž předpokládá, že může dojít k odkladu vykonatelnosti rozhodnutí o správním vyhoštění až v průběhu této doby, a to např. tím, že vyhošťovaný cizinec požádá až po nabytí vykonatelnosti rozhodnutí o udělení mezinárodní ochrany. Tím by se ovšem jednotná doba, po níž nelze cizinci umožnit vstup na území, rozdělila do více samostatných časových úseků přerušovaných právě těmi obdobími, po něž by rozhodnutí o správním vyhoštění nebylo z různých důvodů vykonatelné.

Byť by se jevilo i takové stanovení doby zákazu vstupu na území v souladu s účelem daného institutu, je třeba trvat na tom, že pro takový postup právní úprava účinná od 24. 11. 2005 do 31. 12. 2011 správní orgán nezmočňovala. Jak konstatoval již devátý senát v

předkládacím usnesení, princip uplatňování veřejné moci jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon (čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod), uvedený postup v daném období vylučoval, neboť tato praxe neměla oporu v zákoně.

Až znění § 118 odst. 4 zákona o pobytu cizinců, účinné od 1. 1. 2012, přineslo změnu, o kterou správní orgán nad rámec svých pravomocí předmětným výrokem svého rozhodnutí usiloval. Podle tohoto nyní účinného ustanovení se totiž doba, po kterou není rozhodnutí o správním vyhoštění vykonatelné, nezapočítává do doby, po kterou nelze umožnit cizinci vstup na území členských států Evropské unie nebo občanovi Evropské unie anebo jeho rodinnému příslušníkovi umožnit vstup na území ČR. Tento účinek tedy nastává podle současné právní úpravy ze zákona, aniž by tak musel správní orgán výrokem svého rozhodnutí o správním vyhoštění výslovně stanovit.“

Ze shora citovaného rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 7. 2013, č. j. 9 As 131/2011 – 63, tedy zcela jednoznačně plyne, že správní orgán I. stupně nebyl oprávněn dobu správního vyhoštění omezit. Právní úprava obsažená v zákoně o pobytu cizinců účinná od 24. 11. 2005 do 31. 12. 2011 totiž takové vymezení doby vyhoštění neumožňovala. Správní orgán I. stupně proto tímto postupem překročil meze uplatňování veřejné moci, které mu stanovil zákon o pobytu cizinců, a rozhodnutí správních orgánů tak nemohou v tomto ohledu obstát.

S poukazem na shora uvedené důvody proto Městský soud v Praze napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s. pro nezákonnost zrušil. V souladu s ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. soud současně vyslovil, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení. V dalším řízení je správní orgán vázán právním názorem vysloveným soudem v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení pak spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2.000,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo

jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 13. listopadu 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová